

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS*

The Development of Critical Reading skill of Matthayomsueksa 1 student using KWLH -
PLUS technique

กิตติกาญจน์ อินทเขตต์ (Kittikan Intaket)**

อติกมาส มากจ้อย (Atikamas Makjui)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 สุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก ระยะเวลาในการทดลอง 12 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH – Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ / การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

E-mail: kannit2505@gmail.com

Master of education student, Master of Education Program in Teaching Thai Language Faculty of Education Silpakorn University.

*** อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Thesis Advisors Ph.D. Department of Curriculum and instruction, Faculty of Education Silpakorn University.

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare critical reading skill of Mathayomsueksa 1 students before and after implementation of the KWLH - Plus technique, and 2) to study the opinions of Mathayomsuksa 1 students towards the KWLH - Plustechnique. The sample consisted of 38 students from Mathayomsueksa 1/2, Rattanakosinsomphot Bowonniwetsalaya Under the Supreme Patriarch School Phutthamonthon District Nakhon Pathom Province The Secondary Educational Service Area 9 Suphan Buri, second semester, academic year 2014, and using simple random sampling technique with a classroom unit. This research was pre - experimental with one group pre-test post-test design.

The research instruments used were: 1) critical reading skill lesson plans of KWLH - Plus technique 2) critical reading skill test, and 3) a questionnaire used to survey the students' opinions on the KWLH-Plus technique. The mean, standard deviation (S.D.), dependent t-test were analysed in the research

The research findings were as follows:

1. The critical reading skill using the KWLH - Plus technique of Mathayomsuksa 1 students in the post-test was higher than in the pre-test with the level of statistical significance at .05
2. The students' opinions toward the KWLH - Plus were at the high level of agreement.

Keywords: The critical reading skill / The KWLH - Plus technique

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้มีสติปัญญาสูงขึ้น เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาด้านจิตใจให้เจริญงอกงาม พัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่รู้เท่าทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ยิ่งในยุคปัจจุบันสังคมไทยมีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว วิทยาการใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้คนมีการติดต่อสื่อสารและรับข่าวสารได้มากมายหลายรูปแบบ การอ่านเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่โลกกว้าง เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างและพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ของมนุษย์ ถ้ามนุษย์ไม่อ่านหนังสือ ผลย่อมทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญ ดังที่ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545: 13) และ บันลือ พงษ์วัน (2534: 11) กล่าวไว้ว่า การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาให้สูงขึ้น ถ้าเลือกอ่านอย่างถูกวิธีสามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์การแก้ปัญหาต่าง ๆ ฉับไวสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ ช่วยขยายความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความจรรโลงใจ ทำให้เพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เกิดพัฒนาการด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ พฤติกรรมและการดำเนินชีวิต ซึ่งการศึกษาในโรงเรียนทุกสาขาวิชาต้องใช้การอ่านในการศึกษาหาความรู้ การอ่านมิใช่อ่านเพื่อรู้ เพียงอย่างเดียว ต้องมีวิจารณ์ญาณในการอ่านด้วย เพราะการใช้วิจารณ์ญาณทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของเรื่องอย่างลึกซึ้งในทุกด้านมากกว่าการอ่านเพื่อจดจำเนื้อเรื่อง

ความสำคัญของการอ่านข้างต้นนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) จึงมุ่งเน้นให้ผู้อ่าน รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542:7-8) การรักการอ่าน เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนได้มีทักษะการอ่านทั้งด้านการอ่านออกเสียง และอ่านในใจ การ

อ่านจับใจความสำคัญ การอ่านตีความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ และรวมไปถึงการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านที่นักเรียนต้องใช้เหตุผล ตัดสิน ประเมินค่า พิจารณาเรื่องที่อ่าน ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2538:156) ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า เป็นการใช้เหตุผลในการพินิจพิจารณาวิเคราะห์ข้อความไปพร้อมๆ กับการอ่าน และ บันลือ พุกษะวัน (2534: 81) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้การอ่านอย่างพินิจ นับเป็นสุดยอดของการอ่าน

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูประถัมภ์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 วิชาภาษาไทยในสาระการอ่าน ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.9 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือ ร้อยละ 50 สาเหตุพบว่า นักเรียนมีปัญหาขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณกล่าวคือ 1) อ่านไม่เข้าใจ 2) อ่านวิเคราะห์ไม่เป็น 3) อ่านสรุปความไม่เป็น 4) อ่านประเมินค่าไม่ได้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ถวัลย์ พึ่งเงิน และพุทธชาติ สุขานุธรรม สัมภาษณ์ 15 มีนาคม 2556) พบว่าสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่นักเรียนขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณน่าจะมาจากสภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งใช้เทคนิควิธีสอนไม่เหมาะสมโดยยังใช้วิธีสอนแบบเดิมๆ ที่ครูมุ่งแต่จะฝึกทักษะการอ่านให้เด็กเพียงอย่างเดียว และขาดเทคนิคและวิธีการสอนใหม่

จากสภาพดังกล่าว การพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเข้าใจเรื่องที่อ่าน ครูต้องมีเทคนิคการสอน วิธีการสอนที่หลากหลาย มีกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสม จึงจะช่วยส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus เป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนได้ ดังที่ วัชร เล่าเรียนดี (2555:132) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWLH - Plus เป็นเทคนิคที่เหมาะสมอีกแบบหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองได้ และสามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับ การนำเทคนิค KWLH - Plus มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และทักษะการคิดทำได้ง่ายเนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน ครูจึงมีบทบาทที่จะคอยดูแลการฝึกของนักเรียน คอยถามคำถาม เพื่อให้นักเรียนแสวงหาคำตอบ และคอยกระตุ้นให้นักเรียนถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย

เทคนิค KWLH - Plus เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นมาจากเทคนิค KWL และ KWL- Plus ของ Ogle (1987, อ้างถึงใน วัชร เล่าเรียนดี, 2555: 122-126) ประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ รู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน หรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนด และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้วโดยที่ K, W, และ L นักเรียนจะต้องเขียนตอบลงในแบบฟอร์มหรือตาราง K W L ที่เตรียมไว้จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ทุกขั้นตอนนักเรียนช่วยกันระดมความคิดเห็น และที่แตกต่างคือ KWL - Plus มีการเพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว เป้าหมายของเทคนิค KWL - Plus เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามคำถามตนเองและการใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในขั้นการสร้างแผนผังความคิด ครูจะต้องคอยช่วยเหลือฝึก แนะนำการสร้างแผนผังความคิด จะทำให้นักเรียนสรุปสาระสำคัญ และเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546:88) และสมศักดิ์ ภู่วิตาวรรณ (2544:75) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนเทคนิค KWLH - Plus นั้น วัชร เล่าเรียนดี (2555:132-126) ได้

กล่าวว่า ได้เพิ่มเติมชั้น H อีกชั้นเข้ามา จากเทคนิคเดิมคือ KWL - Plus โดยมีขั้นตอนการคิด ดังนี้ K (Know) การช่วยนักเรียนตรวจสอบความรู้ หรือเรื่องที่รู้ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด W (What to learn) การช่วยให้นักเรียนพิจารณาตัดสินใจว่า ต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่กำหนด L (What they learn as they read) การช่วยให้นักเรียนระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านที่กำหนด H (How we can learn more) การช่วยให้นักเรียนเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น โดยเฉพาะชั้น H (How can we learn more) เป็นชั้นที่นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น หรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่จะสืบค้นหาความรู้คำตอบเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อไป

เทคนิค KWLH - Plus มีความสำคัญที่ครูต้องใช้คำถามที่หลากหลายระดับความคิด และคอยส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม หรือความคิดรวบยอดที่ตนเองต้องการรู้ลึก หรือรู้คำตอบและคำอธิบาย และสอดคล้องกับ ชาตรี สำราญ (2549:9) ที่กล่าวว่า คำถามเป็นสุดยอดของการกระตุ้นให้เด็กคิด และเป็นตัวนำพาจะให้เด็กค้นหาคำตอบ ซึ่งการใช้คำถามที่ถูกต้องเหมาะสมจะเป็นการกระตุ้นความคิดของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และมีระดับความคิดที่แตกต่างกัน และการประเมินผลมากขึ้น โดยยึดหลักคำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom, อ้างถึงใน วัชรวิภา เล่าเรียนดี 2555:20) ได้กำหนดพฤติกรรมขั้นตอนการเรียนรู้ไว้ชัดเจน ตามลำดับกระบวนการคิด 6 ประเภท ตามลำดับดังนี้ คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลมากขึ้น

การจากการศึกษางานวิจัยของ ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549:124-125) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus พบว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการได้รับการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 81.01 และนักเรียนได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของสมยา ทาเกตุ (2552:150) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ พบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อน การจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2554:83) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH - Plus พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สอนด้วย KWLH-Plus สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ สุวรรณดา ดวงสวัสดิ์ (2555: 99) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.26/83.46 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดที่จัดการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus มาพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า สิ่งที่อ่านและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH- Plus มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 220 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 38 คน

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 12 คาบ
2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือมากที่สุดมาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 12 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือแล้ว
2. ขั้นทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH - Plus ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 12 คาบ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย แผนการ

จัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและประเมินผล กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

3. ชั้นหลังการทดลอง ภายหลังจากเสร็จการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ หลังการเรียนรู้ (Posttest) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนแต่สลับข้อ กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที แล้วให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ตรวจสอบผลการทดสอบ และตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิจัย ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH - Plus แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ แบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH - Plus (IOC: Index of item Objective Congruence)

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบคะแนนวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent)

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus จากแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWLH - Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมจากการอ่านมาใช้และสามารถนำความรู้มาทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านใหม่ ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในบทอ่านได้ละเอียดและเร็วมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เตรียมการสร้างเครื่องมืออย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มขั้นตอนตั้งแต่ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus และเริ่มสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน คือ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนกำหนดเนื้อหาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตาม Backward Design สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus มีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากร่วมเรียนรู้ โดยครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มละความสามารถ จำนวน 6-7 คน จำนวน 6 กลุ่ม หลังจากนั้นจะมีกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เช่น ให้นักเรียนดูรูปภาพสำนวนเกี่ยวกับการพูด อ่านข้อความโฆษณา แล้วร่วมกันสนทนาอภิปราย ซึ่งการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันจะทำให้เด็กมีความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติกิจกรรม เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อนในกลุ่มคอยกระตุ้นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ทันเสร็จเวลาที่กำหนด และคอยแนะนำให้เพื่อนที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาให้เข้าใจเพิ่มมากขึ้น หลังจากนั้นครูจะนำสื่อการเรียน การสอน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในบทเรียนมาให้เด็กดู และฝึกการซักถามตอบคำถามเพื่อความเข้าใจและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนรวมทั้งเป็นการเชื่อมโยงเข้าสู่กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นต่อไป ซึ่งจะทำให้เด็กจะเกิดความสนุกสนาน กระตือรือร้นและมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ มาร์ตินิ (Mstiyini 2012) ที่กล่าวว่าเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีมได้

ขั้น K (Know) เป็นขั้นตอนที่ครูเป็นผู้ตั้งคำถามหรือเสนอหัวข้อเรื่องให้กับนักเรียน ซึ่งคำถามครูจะถามนำนักเรียนก่อนเพื่อให้เด็กเห็นแนวทางของลักษณะคำถาม ดังนั้นครูต้องเตรียมคำถามมาก่อนหลายๆคำถาม และอาจจะใช้คำถามแบบให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูต้องคอยแนะนำและตั้งคำถามกระตุ้นความคิดให้กับนักเรียน เช่น คาบแรก ครูเสนอหัวข้อนิทานเรื่อง “หมูนไปตามลมปาก” ครูให้นักเรียนอธิบายว่าเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ซึ่งนักเรียนจะต้องระดมสมองช่วยกันคิด และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่นักเรียนรู้มาแล้ว และนำประสบการณ์เดิมของตนเองของเพื่อนมาช่วยกันในการตีความ การสรุปความ จากเรื่องที่อ่านและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น นักเรียนบางคนมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านมาก่อนทำให้นักเรียนตอบได้ว่าเป็นเรื่อง เกี่ยวกับ คำพูด การเชื่อคนง่ายได้ แต่นักเรียนบางคนไม่ได้อ่านหนังสือหรืออ่านหนังสือมาน้อย จึงไม่สามารถนึกคิดคาดเดาสิ่งที่รู้หรือรู้จักชื่อเรื่อง นิทานหมูนไปตามลมปากได้ ครูจะรู้ได้ทันทีว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมเป็นอย่างไร ถ้านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมแล้วจะสามารถเชื่อมโยงความรู้

ใหม่ได้ ทำให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545:8) และสมศักดิ์ ภู่วิถาวรรณ (2544:75) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูล เพื่อการดึงมาใช้ภายหลัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549: 127) ที่กล่าวว่า เป็นชั้นการสอนที่นักเรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองเป็นพื้นฐานในการคาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่อง เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่านในขั้นต่อไป ทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้น

ขั้น W (What to learn) นักเรียนอยากรู้อะไร ในขั้นตอนนี้ นักเรียนแต่ละคนต้องใช้ความคิดและตั้งคำถามเพื่อถามว่าตนเองอยากรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถามทำให้นักเรียนอยากรู้และมีความกระตือรือร้นที่อยากจะอ่านเนื้อเรื่อง ครูต้องคอยแนะนำให้นักเรียนคิดคำถามและตั้งคำถาม ซึ่งครูต้องใช้คำถามที่หลากหลายระดับความคิด กระตุ้นให้นักเรียนคิดตาม อยากรู้ในเรื่องที่อ่านมากขึ้นด้วย และ เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องอย่างละเอียดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2548: 23) กล่าวว่า การตั้งคำถาม ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักการตั้งคำถามให้เป็น ขณะเดียวกันการตั้งคำถามที่ดี ครูต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ ซึ่งจะช่วยฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะในการคิดของผู้เรียน อย่าตั้งคำถามที่ใช้เฉพาะความจำหรือความรู้มาตอบเท่านั้น ควรตั้งคำถามที่ผู้เรียนสามารถใช้ความเข้าใจใช้การคิดที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยา ทาเกตุ (2552: 152) ที่ว่า การใช้คำถามเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดได้ ดังนั้น ในขั้น W เป็นขั้นที่นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจาก หัวเรื่อง การกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ นับว่าเป็นการอ่านการคิด ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเข้าไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นดี

ขั้น L (What they learn as they read) นักเรียนรู้อะไรบ้าง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนทุกคนได้อ่านนิทาน หรือ เรื่องที่ครูกำหนดอย่างละเอียด นักเรียนทุกคนตั้งใจจดจ่อกับเรื่องที่อ่านอย่างมีสมาธิ และทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่านมากขึ้น เมื่อนักเรียนอ่านจบสามารถจับใจความ ตีความของเรื่องได้ จากนั้นครูให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่เขียนไว้ และในขณะที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เกิดความรู้ใหม่จากการอ่านเรื่อง ให้เขียนบันทึกการอ่านลงในช่อง L ด้วย และตรวจสอบว่าคำถามที่นักเรียนเขียนไว้ คำถามใดที่ยังไม่ได้ตอบให้ตอบให้ครบ ถ้าคำถามใดไม่ได้ให้วันไว้ ส่วนครูต้องคอยดูแลและแนะนำนักเรียนเพื่อจะได้หาคำตอบที่ตนเองต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549: 127) ที่พบว่า เป็นชั้นการสอนที่ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างมีสมาธิเพื่อค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้จากเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้เป็นวัสดุในการอ่าน

ขั้น H (How we can learn more) ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม ครูตั้งคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนช่วยกันตอบลงในช่อง H ในขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมซึ่งรวมทั้งแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อมาตอบคำถามในข้อที่นักเรียนตอบไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับวัชรา เล่าเรียนดี (2555: 132) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น หรือลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ที่จะสืบค้นหาคำตอบเพิ่มเติมซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น อินเทอร์เน็ต และห้องสมุด ในขั้นนี้ นักเรียนทุกคนสามารถระบุแหล่งข้อมูลได้อย่างทั่วถึง

ขั้น Plus เป็นขั้นที่ให้นักเรียนช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งเพื่อเป็นการอ่านทบทวน นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้เรียนมาเป็นแผนผังความคิด ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ในสมองลงกระดาษโดยการใช้อักษร สี และการโยงใยแทนการจดย่อแบบเดิมที่เป็น

บรรทัดๆ ทำให้นักเรียนจดจำความรู้ได้อย่างคงทน โดยทำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม การใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) เป็นการถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ในสมองลงกระดาษโดยการใช้อักษร สี และการโยงใยแทนการจดย่อแบบเดิมที่เป็นบรรทัด ๆ ทำให้นักเรียนจดจำความรู้ได้อย่างคงทน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันท์เจ้าเถียรทวี (2547: 32) ที่พบว่า การใช้แผนผังความคิด เป็นการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดและรายละเอียดที่สำคัญเข้าด้วยกัน ทำให้จดจำเข้าใจได้ง่ายและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และทำให้นักเรียนสนุกสนานและสอดคล้องกับพัชรินทร์แจ่มจำรูญ (2547: 87) ที่พบว่า การใช้แผนภาพความคิดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนและเป็นระบบทำให้ผู้เรียนมองเห็นภาพพจน์ และเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดีและการสร้างแผนภาพความคิดนักเรียนจะเห็นภาพและเข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น และยังสอดคล้องกับจำเนียร เล็กสุมา (2552: 59) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนต้องคิดเพื่อจัดประเภทของข้อมูลที่ได้อ่านไว้ในตารางช่องเรียนรู้อะไร ให้เป็นคำสำคัญของความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อย ให้มีความเชื่อมโยง สัมพันธ์กันเขียนแผนที่ความคิด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านตลอดจนใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี เพราะเทคนิคการสร้างแผนที่ความคิดนอกจากจะช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักกับความคิดย่อยแล้วยังช่วยพัฒนาการจัดระบบความคิด รวบรวมรายละเอียดของข้อมูลไว้ด้วยกัน จึงช่วยประหยัดเวลาในการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกลุ่มเนื้อหา อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้กับผู้อื่น ได้ทุกระดับและช่วยควบคุมการระดมสมองในเรื่องใหม่ ๆ การวางแผนการสรุป การทบทวน การจัดบันทึก

ขั้นสรุป ในขั้นนี้ นักเรียน และครู ช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน เป็นการสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านอีกครั้งเพื่อทบทวนความเข้าใจเรื่องที่เรียน โดยการตั้งคำถาม ซักถาม การตอบคำถาม และอภิปรายร่วมกัน โดยครูเป็นผู้เชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน ซึ่งในคาบที่ 1-2 จะเป็นนิทาน นักเรียนยังต้องการคำแนะนำจากครู แต่ในคาบต่อ ๆ ไป นักเรียนสามารถสรุปผลการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า เทคนิค KWLH - Plus เป็นเทคนิคที่มีกระบวนการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่จะพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนได้นำความรู้เดิมจากการอ่านมาใช้ และมีกรอบหรือตารางบันทึกข้อมูลประเด็นสำคัญ ถ้านักเรียนไม่ได้บันทึกก็สามารถนำไปเขียนสรุปความเพิ่มเติมได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชลธิชา จันท์แก้ว (2549:122-136) พบว่านักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus พัฒนาศักยภาพด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีการจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ด้านการบอกความสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ในเรื่อง ด้านการบอกรายละเอียดของเรื่อง และด้านการบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนดีมาก สอดคล้องกับ สมยา ทาเกตุ (2552: 150-157) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้และมีทักษะการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับสูงมาก และความสามารถในการเขียนสรุปความมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับ มานะ ศรีวิศา (2553: 110) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยหลังการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนการเรียน ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนาและเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านมีความรู้พื้นฐานในการเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไปได้ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus สามารถจัดกิจกรรมได้กับ ทุกสาระวิชา ซึ่งตรงกับ

ผลการวิจัยของ นิรันดร์ ตังเมธิกุล (2546: 110) พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบ KWLH ด้วยการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น และหลังการได้รับการสอนนักศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลหลังการทดลองเพิ่มขึ้น และนักศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้หลังการทดลองเพิ่มขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.61) และด้านที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเขียนควบคู่กับทักษะการคิด ในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน จึงทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยาก เพราะในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีตาราง KWLH - Plus ที่เป็นกรอบแนวคิด เชื่อมโยงกันทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนฝึกการตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2555: 132) ที่กล่าวว่า เทคนิค KWLH สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนต้องอ่าน คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และการใช้คำถามที่หลากหลายจากครูและจากตัวนักเรียน สอดคล้องกับชลธิชา จันทร์แก้ว (2549: 133) ที่กล่าวว่า ทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจะเป็นผู้คอยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดตลอดเวลา และนอกจากนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พึงพอใจในการทำงานกลุ่มและรู้สึกสนุกสนานในการทำกิจกรรม สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของพัชรินทร์ แจ่มจำริญ (2547: 79) ที่กล่าวว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านเนื้อเรื่องที่ครูนำมาใช้สอนเพราะเนื้อเรื่องที่ครูนำมาให้อ่านนั้นมีหลายประการและ ไม่ซ้ำกับเรื่องเดิมที่เคยอ่าน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านอย่างมีสมาธิตลอดจนจบเรื่อง

ส่วนด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันช่วยกันคิดแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เกิดความพึงพอใจการทำงานร่วมกันกล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสมยา ทาเกตู (2552: 156) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนครู และนักเรียนจึงมีความสุข มีความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ไม่สับสนจนเกินไป นักเรียนแต่ละคนได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรมการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมมีหลายขั้นตอน ครูต้องอธิบายให้นักเรียนให้เข้าใจก่อนการจัดกิจกรรม ควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม ในการสอนแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ควรใช้คาบคู่ในการสอนและเตรียมเนื้อหาที่สอนมาให้ให้นักเรียนฝึกอ่านบ่อย ๆ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดในทุกด้าน ดังนั้นครูควรนำเทคนิค KWLH - Plus ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ให้กับนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus กับเทคนิคอื่น ๆ เช่น PBL
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการสอนด้วย KWLH - Plus ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอ่านวรรณกรรม และการอ่านวรรณคดี

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล การกุศล. (2529). **ทักษะความรู้ทางภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: เนติกุลการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2545). **เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2549). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). **แนวทางการจัดกิจกรรม ส่งเสริม นิสัยรักการอ่านกรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.**
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2533). **อ่านอย่างไรให้คุณค่า**. วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์. (2555). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน.”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา บุญปล้อง. (2541). “การพัฒนารูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เจ้า เถียรทวี. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีการแผนที่ความคิดกับการเรียนร่วมมือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จินตนา ไบกาซูยี. (2543). **การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิราภรณ์ สุกุลเหลืองอร่าม. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค
SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จूरินทร์ ภาชี. (2550). “ผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จำเนียร เล็กสุมา. (2552). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ.

_____. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศิลปการบรรณาการ.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ.(2542). **ภาษาไทยสำหรับครู**. กรุงเทพมหานคร:คณะครุศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6
ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชาติรี เกิดธรรม. (2545). **เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

ชาติรี เกิดธรรม. (2549). **เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

ชาติรี สำราญ. (2544). **หลากหลายวิธีสอน ที่ไม่หลอกหลอนวิธีเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:

มูลนิธิสดศรี – สฤณีวงศ์.

ชาลิสสา พรหมทรัพย์. (2548). “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกระบวนการกลุ่ม
ร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะและแผนที่ความคิดเรื่องชนิดของคำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” การศึกษา
ค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชูลีพร ฤทธิเดช. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้และไม่ใช้แผนที่ความคิด (Mind Mapping).” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้น

- มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เดือนใจ คคดี. (2554). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของ จอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เดือนใจ คคดี. (2554). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของ จอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” Veridian E-journal, Slipakorn university ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ปีที่ 5, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 143- 155
- ถวัลย์ พิงเงิน. (2556). ครูภาษาไทย โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์. สัมภาษณ์, 15 มีนาคม.
- เถกิง พันธเถกิงอมร. (2528). **การอ่านทั่วไป**. นครศรีธรรมราช: โครงการตำราเอกสารวิชาการวิทยาลัยครู นครศรีธรรมราช
- ทัศนีย์ หนูนาถ. (2550). “ผลของการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบที่มีต่อความสามารถคิดวิเคราะห์และการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. (2552). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL - Plus กับวิธีสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2553). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: แสงศิลป์การพิมพ์.
- นรินทร์ ตั้งเมธีกุล. (2546). “การสอนแบบ KWLH ด้วยการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บันลือ พุกชะวัน. (2534). **มิติใหม่ในการสอนอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกชะวัน. (2543). **การอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุศรา สอนสำราญ. (2554). “การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย ศิลปากร
- บำรุง กลัดเจริญ. (2527). **วิธีสอนทั่วไป** (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร :พิฆเนศ
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น**. บางแสน: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสน.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). **การพัฒนาการคิด**. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์เทคนิคพรินติ้ง.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2539). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปราณี บุญชุ่ม. (2541). **หนังสือชุดคู่มือภาษาไทย ทักษะภาษานานาวิธี**กรุงเทพมหานคร:คุรุสภาลาดพร้าว
- ปราณี เพชรแก้ว. (2542). **การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ**.สุราษฎร์ธานี: สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- ปัทมา วิญญกุล. (2551). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนตามแนวคิดของสเตอร์เบอร์ก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2532). **การใช้ภาษาไทยในวงราชการ**.(พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพมหานคร:โอเดียนสโตร์
- เปลื้อง ณ นคร. (2538). **ศิลปะแห่งการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.
- ผะอบ โปชะกฤษณะ. (2547). **ภาษาไทยของเรานี้มีเอกลักษณ์และการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8.กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL - Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ.”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พุทธชาติ สุขาบวรณ. (2556). **ครูภาษาไทย โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์**. สัมภาษณ์, 15 มีนาคม.
- พื่อน เปรมพันธ์. (2542). **ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย**. กาญจนบุรี: สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- มนภรณ์ ใจรู้ออบ. (2551). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.(2548). **ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ**. วันที่ค้นคว้าข้อมูล 7 มกราคม 2555. จาก google เว็บไซต์ http://mail.kku.ac.th/malbur/subjectweb/critical-reading_ability.html
- มานพ ศรีเทียม (2543) **สร้างวัฒนธรรมคนรุ่นใหม่ให้เป็นนักอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: เวเนพิมพ์
- มานะ ศรีวิศา. (2533) “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มาเรียม นิลพันธ์. (2547). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธนา กันตะบุตร. (2553). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 5E ร่วมกับเทคนิค KWLH.”วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุพคิน ไชยรบ. (2554). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดโมโนมิติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์. (2556). **หลักสูตรสถานศึกษา**. นครปฐม. ล้วน สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
- ลัดดา ไชวพันธ์. (2542). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านอย่างมี
วิจาร์ณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์กับวิธี
สอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ว.วชิรเมธี. (2552). **สั่งให้อ่านหรือสร้างแรงบันดาลใจให้รักการอ่าน**. เนชั่นสุดสัปดาห์. 18 (905).
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2547). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2548). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**.
นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรีย์ บุณยสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. (2547). **การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน**.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิริยา วิริยารัมภะ. (2549). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และวิธีการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิลาวัลย์ ลูกสะเดา. (2549). “ผลของการฝึกเทคนิค KWLH ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2541). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2545). “การใช้ Mind & Concept Mapping ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้” เอกสาร
ประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20 -21 มีนาคม (อัดสำเนา)
- วิไลลักษณ์ ศิริรินทร์. (2548). **การสอนและส่งเสริมการอ่าน**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. (2547). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีระจูด มาฆะศิริรานนท์. (2545). **สุดยอดวิธีอ่านตำรา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.

- ศิริพร พันธุ์ดี. (2530). “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรับรู้ทางสายตากับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดปทุมธานี”.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2541). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่านในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1-7**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2543). **การอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภร จินดาเวช. (2549). “การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2539). “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวน เกตุปรารค์.(2553). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ด้วยกระบวนการร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค Jigsaw”.. รายงานการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2538). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2531). **หลักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมดิคัลมีเดีย.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2534). **ก การอ่านทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2526). **ข การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมยา ทาเกตุ. (2552). “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. (2544). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง**. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สมศักดิ์ สิ้นจรูญ.(2544). **กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). “**ยุทธศาสตร์การสอน**”. เอกสารประกอบการบรรยาย .ม.ป.ท.
- สมันดา วีรกุล. (2547). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). **อ่านไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนิท สัตโยภาส. (2546). **การพัฒนากระบวนการสอน สร้างอนาคตร่วมกัน การสอนภาษาไทยโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.

- _____ (2546). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพมหานคร: ชารอักษร.
- สาโรจน์ แฟงยัง. (2535). **คู่มือสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540) **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสแควร์.
- _____ (2544). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2545). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2548) **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545** พิมพ์ครั้งที่ 2 ปทุมธานี: บริษัทสกายบุ๊คส์จำกัด
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). **ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ**. กรุงเทพมหานคร: สกศ
- สำนักทดสอบแห่งชาติ. (2543). **คู่มือสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). **การส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาและบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สุจริต เพียรชอบ. (2553). **การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2538). **วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ วรรณขาว. (2549). **การใช้ยุทธศาสตร์เมตาคognition ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2535). **หลักและวิธีการอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2543). **หลักและการอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2545). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____ (2548). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
- _____ (2552). **สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544) **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์.
- สุพิศ กลินบุปผา. (2545). “การศึกษาความสามารถของการเขียนความเรียงภาษาไทยที่ใช้วิธีการแผนที่ความคิด (Mind Mapping) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย 2 หลวงพ่อเงินอนุสรณ์ จังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุวรรณา ดวงสวัสดิ์. (2555). “การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง
เศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วย เท ค นี ค
KWLH Plus”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวรรณา ดวงสวัสดิ์. (2556). “การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ
ไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วย
เทคนิค KWLH Plus”. Veridian E-journal, Slipakorn university ฉบับภาษาไทย
สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปีที่ 6, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) : 512- 525
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2552). **ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน**. นนทบุรี: ซี ซี นอลลิติจลิคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ (2547). **กลยุทธ์การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ภาพ
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2542). **พัฒนาทักษะการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2558). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus” Veridian E-journal, Slipakorn
university ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 8, ฉบับที่ 2
(พฤษภาคม-สิงหาคม) : 639- 652
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2545). “การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทะเลบก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี
KWL - Plus กับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉิมา เกิดผล. (2546). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิลมโนช. (2540). **ภาษาไทย 2**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2550). **ชวนเด็กไทยเป็นนักอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักอุทยานการเรียนรู้
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ภาษาต่างประเทศ

Buzan,T., and Buzan B. The Mind Map Book. New York: Penguin Book inx., U.S.A.,1993

Bloom,B.S. **Taxonomy of Educational Objectives**. Handbook: Cognitive Domain.

New York: Longman, 1985

Carr, E., and Ogle, D. (1987). “K-W-L - Plus: A Strategies for Comprehension and

Summarization.” **Journal of Reading**, 30 (May): 625-631.

- Freeman, Greg. **Concept** maps (Online). Access 3 November 2005. Available from <http://www.graphic.org/concept.html>
- Klein et al. (1991). **Teaching Reading in Vocabulary throughout the Elementary Grades.U.S.A:** Allyn and Bacon.
- Perarson, PD.and Johnson D. (1978). **Teaching Reading Comprehension**. New york: Holt, Rinechart & Winson .
- Martini, Donna, and other. Strategies (online). Accessed 20 March 2012. Available from http://users.muohio.edte/eap edt346e/fall_2000/GroupNine/strategies.html.
- Morris, A. and Stewart-Dore N. (1984). **Learn form Text**. Singapore: Addison Weeley Publishing company,
- Morris, A., and Johnson D. (1984). **Teaching Reading Comprehension**. New York: Holt, Rinechart & Winson.
- North Central Regional Education Laboratory. (n.d.). K-W-L-H Technique. Retrieved accessed September 10, 2010. available from <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/issues/students/learning/lrlkwlh.htm>.
- Sinatra, Richard, Josephine stahl-Gemake, and Nancy Wyche Morgan. (1986). "Using Semantic Mapping After Reading to Originize and write orginal Discourse." *Journal of Reading* 30 (October): 4 -12.
- Wallace, C. (1992). "Critical literacy awares in the EFL classroom" **In Norman Fairclough (Ed.), Critical Language Awareness**. (pp 59-92). London and New York Group.